

Hr. Kristen Touborg brugte ca. halvdelen af sin taletid på at kritisere forslaget formalia: Det var ikke godt nok gennemarbejdet, og det var ikke godt nok på den ene og den anden led. Men jeg er ret sikker på, at uanset hvor gennemarbejdet det var, og uanset hvor tilfreds hr. Kristen Touborg ville være med, at forslaget var tilstrækkeligt gennemarbejdet, ville SF ikke støtte forslaget alligevel, og derfor er det i virkeligheden spild af taletid at bruge halvdelen af tiden på kun at forholde sig til formalia. Man burde måske i stedet forholde sig til, hvad der står i forslaget.

Men alt i alt må vi jo sige, at der er flertal for, at vi skal have et bedre overblik over hele situationen, over hele denne lovgivning. Der er flertal for, at vi skal prøve at få lavet lovgivningen mere enkel og mere letforståelig, så vi alle sammen kan være med. Forslaget giver mulighed for, at vi kan få præciseret nogle af de ting, så trods alt har det jo været ganske frugtbart med denne debat, og jeg ser da frem til, at vi får en god udvalgsbehandling, hvor vi kan få nogle ting trukket frem.

Der var også en del spørgsmål undervejs, men dem kan vi også få trukket frem under udvalgsbehandlingen, og derfor er jeg glad for denne debat og skal takke for den.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Debatten viser jo egentlig ganske godt, hvor svært det er at gøre alle tilpas. Efter regeringsdannelsen for 3 år siden var der et råb om, at man ville orienteres løbende. Der var en meget voldsom kritik af den tidligere regering, og den gik på, at det var umuligt at trække oplysninger om udlændingeområdet ud af Justitsministeriet, som det dengang sorterede under.

Vi har under denne regerings arbejde anlagt en ekstremt åben linje. Vi har løbende, hver fjortende dag i et nyhedsbrev orienteret om alt det, der efterlyses her i dag.

Jeg vil blot nævne nogle af områderne, som man har sagt, at man gerne vil have noget mere viden om:

F.eks. hvordan sammenhængen er mellem den danske lovgivning og det, der foregår på EU-plan, hvordan sammenhængen er med Europarådet, og hvordan en lang række af de ting er, som vi under alle omstændigheder er nødt til også at drøfte med andre lande – der er i øvrigt også et meget godt og intensivt nordisk samarbejde på udlændingeområdet, og der er en indsats i nørømråderne i udlandet – og en

lang række integrationsspørgsmål. Alt det, som man efterlyser – også oplysninger om sagsbehandlingstiderne – oplyser vi om i nyhedsbreve i et meget stort og næsten for hurtigt voksende omfang, vil man måske sige, sådan at kritikken nu går på, at man får alt for meget at vide, fordi man faktisk ikke kan overskue det.

Jeg er meget glad for, at vi er kommet i den situation, at man nu synes, at man er så velinformeret, at man beder om at få en, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det summarisk gennemgang af alle de oplysninger, som vi med meget stor glæde gerne har villet dele ikke blot med Folketinget, men også med offentligheden.

I øvrigt har jeg den opfattelse, at det, at vi har givet disse mange oplysninger fra os og gjort det med glæde, har været med til at give en langt højere korrekthed i den offentlige debat om udlændingepolitikken.

Men eftersom jeg også godt vil være med til at tilfredsstille dem, som måske ligefrem synes, at de er ved at gå til i viden, vil jeg da godt overveje, om vi kan finde en metode til måske engang i næste folketingssamling, eller hvornår det nu kan være, at give en mere kortfattet pædagogisk gennemgang af den lange række af forskellige resultater, der er kommet fra udvalgene, og de redegørelser, vi har lavet om en lang række ting, og prøve at lave, lad mig bare kalde det en meget grundig gennemgang af, hvordan sammenhængen i de ting er. Det kunne måske afstedkomme en meget frugtbar debat.

Men jeg vil godt sige, at denne grad af uoverskuelighed, som man kalder det, faktisk netop er resultatet af den spørgelyst eller den efterlysning af viden, som er kommet fra Folketinget, og som jeg synes det har været nyttigt at tilfredsstille.

Hvilken form vi skal give det, synes jeg det er for tidligt at sige noget om, men det kunne være spændende at lave et stykke arbejde, som på den måde ville være lettere at gå til for folk, som ikke følger det løbende, for et andet svar på det, der nu er oppe i debatten her, kunne jo være, at jeg blot slog ud med hænderne og lidt overlegent sagde: Jeg sender de sidste to årgange af Nyhedsbrev om Danmarks udlændinge, for dér står det hele. Men i det gode samarbejdes ånd synes jeg bestemte, jeg kunne have grund til at gå tilbage og overveje, hvordan vi laver, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det en læs let-udgave eller noget i den retning.